

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 33/2559

พนักงานอัยการจังหวัดสุโขทัย โจทก์ นายชาญณรงค์ เจริญยาว จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 57, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 91, พ.ร.บ.ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545 มาตรา 22, พ.ร.บ.ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545 มาตรา 25, พ.ร.บ.ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545 มาตรา 33

ย่อ / หลักกฎหมาย

ศาลชั้นต้นอนุญาตให้ส่งตัวจำเลยไปเพื่อตรวจพิสูจน์การเสพหรือการติดยาเสพติด โดยคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจังหวัดสุโขทัยมีคำสั่งให้จำเลยเข้ารับการฟื้นฟูแบบควบคุมตัวเข้มงวดและอยู่ภายใต้การดูแลของพนักงานคุมประพฤติโดยกำหนดเงื่อนไข หากสถานที่ฟื้นฟูไม่กว้างให้เข้ารับการฟื้นฟูแบบควบคุมตัวไม่เข้มงวดหรือแบบไม่ควบคุมตัวในหลักสูตรสำนักงานคุมประพฤติเป็นเวลา 120 วัน โดยให้มารายงานตัวไม่น้อยกว่าเดือนละ 4 ครั้ง ฟื้นฟูตามโปรแกรมปรับตัวกลับสู่สังคมเป็นเวลา 60 วัน ให้ทำงานบริการสังคมเป็นเวลา 24 ชั่วโมง เพื่อฝึกความรับผิดชอบและใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์และยินยอม ให้ตรวจปัสสาวะหาสารเสพติดตามดุลพินิจของพนักงานเจ้าหน้าที่ ต่อมาคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจังหวัดสุโขทัยมีคำสั่งว่าภายหลังคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยให้ขยายระยะเวลาฟื้นฟูเมื่อวันที่ 17 กรกฎาคม 2555 แล้วนั้น ผู้เข้ารับการฟื้นฟูมารายงานตัว 2 ครั้ง จากนั้นไม่มารายงานตัว พนักงานคุมประพฤติได้ออกหนังสือเตือน 1 ครั้ง ผู้เข้ารับการฟื้นฟูจึงมารายงานตัวอีก 2 ครั้ง จากนั้นก็ไม่มารายงานตัวอีก พนักงานคุมประพฤติจึงได้ออกหนังสือเตือนอีก 1 ครั้ง แต่เมื่อถึงกำหนดนัดก็ไม่มาพบ โดยไม่แจ้งเหตุขัดข้อง จึงมีคำวินิจฉัยว่า ผลการฟื้นฟูไม่เป็นที่น่าพอใจ ให้รายงานความเห็นไปยังพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการเพื่อประกอบการพิจารณาคดีต่อไปตาม พ.ร.บ.ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ.2545 มาตรา 33 วรรคสอง จากข้อเท็จจริงดังกล่าว แสดงว่าจำเลยได้เข้าสู่กระบวนการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ตาม พ.ร.บ.ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ.2545 มาตรา 22 วรรคหนึ่ง โดยได้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามแผน การฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดของคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจังหวัดสุโขทัยครบถ้วนแล้ว ต่อมาคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจังหวัดสุโขทัย ได้มีคำวินิจฉัยให้ขยายระยะเวลาการฟื้นฟูจำเลยออกไปอีก แต่ภายในเวลาที่ขยายระยะเวลาการฟื้นฟู จำเลยมารายงานตัวไม่ครบแล้วไม่มารายงานตัวอีก คณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจังหวัดสุโขทัย จึงมีความเห็นว่าผลการฟื้นฟูไม่เป็นที่น่าพอใจ และให้รายงานความเห็นไปยังพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการเพื่อประกอบการพิจารณาคดีต่อไป ข้อเท็จจริงจึงฟังได้ว่า จำเลยได้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจนครบกำหนดเวลาตามมาตรา 25 แล้ว เมื่อผลการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดยังไม่เป็นที่พอใจ คณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจังหวัดสุโขทัยจึงมีหน้าที่รายงานความเห็นไปยังพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการแล้วแต่กรณี เพื่อประกอบการพิจารณาดำเนินคดีต่อไปตาม พ.ร.บ.ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ.2545 มาตรา 33 วรรคสอง โจทก์จึงมีอำนาจฟ้องคดีนี้

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 4, 7, 8, 57, 91 และนับโทษจำเลยต่อจากโทษของจำเลยในคดีอาญาหมายเลขดำที่ 293/2556 ของศาลชั้นต้น จำเลยให้การรับสารภาพ และรับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่โจทก์ขอให้นับโทษต่อ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 57, 91 จำคุก 6 เดือน จำเลยให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 78 คงจำคุก 3 เดือน ยกคำขอให้นับโทษต่อ เนื่องจากคดีอาญาหมายเลขดำที่ 293/2556 ศาลชั้นต้นยังไม่ได้มีคำพิพากษา จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์แผนกคดียาเสพติดพิพากษากลับ ให้ยกฟ้อง โจทก์ฎีกา โดยได้รับอนุญาตจากศาลฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังเป็นยุติว่าเมื่อวันที่ 16 ธันวาคม 2554 เจ้าพนักงาน ตำรวจจับจำเลยกล่าวหาว่า กระทำความผิดฐานเสพเมทแอมเฟตามีน ต่อมาวันที่ 17 ธันวาคม 2554 พนักงานสอบสวนยื่นคำร้องต่อศาลชั้นต้นให้ส่งตัวจำเลยไปเพื่อตรวจพิสูจน์การเสพหรือการ ติดยาเสพติด ศาลชั้นต้นอนุญาตโดยคณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจังหวัด สุโขทัย มีคำสั่งที่ 31/2555 ให้จำเลยเข้ารับการฟื้นฟูแบบควบคุมตัวเข้มงวดและอยู่ภายใต้การดูแล ของพนักงานคุมประพฤติโดยกำหนดเงื่อนไข ดังนี้ ฟื้นฟูแบบควบคุมเข้มงวด หากสถานที่ฟื้นฟูไม่ ว่างให้เข้ารับการฟื้นฟูแบบควบคุมตัวไม่เข้มงวด หากสถานที่ฟื้นฟูไม่ว่างให้ฟื้นฟูแบบไม่ควบคุมตัว ในหลักสูตรสำนักงานคุมประพฤติเป็นเวลา 120 วัน โดยให้มารายงานตัวไม่น้อยกว่าเดือนละ 4 ครั้ง ฟื้นฟูตามโปรแกรมปรับตัวกลับสู่สังคมเป็นเวลา 60 วัน หากฟื้นฟูแบบไม่ควบคุมตัวให้ทำงาน บริการสังคมเป็นเวลา 24 ชั่วโมง เพื่อฝึกความรับผิดชอบและใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์และยิน ยอมให้ตรวจปัสสาวะหาสารเสพติดตามดุลพินิจของพนักงานเจ้าหน้าที่ ต่อมาคณะอนุกรรม การฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจังหวัดสุโขทัยมีคำสั่งที่ 1367/2555 ลงวันที่ 20 ธันวาคม 2555 ว่าภายหลังคณะอนุกรรมการมีคำวินิจฉัยให้ขยายระยะเวลาฟื้นฟูเมื่อวันที่ 17 กรกฎาคม 2555 แล้วนั้น ผู้เข้ารับการฟื้นฟูมารายงานตัว 2 ครั้ง จากนั้นไม่มารายงานตัว พนักงานคุม ประพฤติได้ออกหนังสือเตือน 1 ครั้ง ผู้เข้ารับการฟื้นฟูจึงมารายงานตัวอีก 2 ครั้ง จากนั้นก็ไม่มา รายงานตัวอีก พนักงานคุมประพฤติ จึงได้ออกหนังสือเตือนอีก 1 ครั้ง แต่เมื่อถึงกำหนดนัดก็ไม่มา พบโดยไม่แจ้งเหตุขัดข้อง จึงมีคำวินิจฉัยว่าผลการฟื้นฟูไม่เป็นที่น่าพอใจ ให้รายงานความเห็นไป ยังพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการเพื่อประกอบ การพิจารณาคดีต่อไปตามมาตรา 33 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ.2545 ตามคำวินิจฉัยของคณะ อนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจังหวัดสุโขทัย เอกสารท้ายฎีกา คดีมีปัญหาต้อง วินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ว่า โจทก์มีอำนาจฟ้องหรือไม่เห็นว่า จากข้อเท็จจริงดังกล่าวข้างต้น แสดงว่าจำเลยได้เข้าสู่กระบวนการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามพระราชบัญญัติ ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ.2545 มาตรา 22 วรรคหนึ่ง โดยได้เข้ารับ การฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ตามแผนการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดของคณะอนุ กรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจังหวัดสุโขทัยตามคำสั่งที่ 31/2555 ครบถ้วนแล้ว ต่อมาวันที่ 17 กรกฎาคม 2555 คณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจังหวัดสุโขทัย ได้มีคำวินิจฉัยให้ขยายระยะเวลาการฟื้นฟูจำเลยออกไปอีก แต่ภายในเวลาที่ขยายระยะเวลา การฟื้นฟู จำเลยมารายงานตัวไม่ครบแล้วไม่มารายงานตัวอีก คณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพ ผู้ติดยาเสพติดจังหวัดสุโขทัย จึงมีความเห็นว่าผลการฟื้นฟูไม่เป็นที่น่าพอใจและให้รายงาน ความเห็นไปยังพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการเพื่อประกอบการพิจารณาคดีต่อไป

ข้อเท็จจริงจึงฟังได้ว่า จำเลยได้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจนครบกำหนดเวลาตาม มาตรา 25 แล้ว ที่ศาลอุทธรณ์วินิจฉัยข้อเท็จจริงทำนองว่า จำเลยยังเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูไม่ ครบถ้วนตามที่กำหนดในแผนการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามนัยมาตรา 25 จึงเป็นการ คลาดเคลื่อนต่อข้อเท็จจริง เมื่อผลการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดยังไม่เป็นที่พอใจ คณะอนุ กรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจังหวัดสุโขทัยจึงมีหน้าที่รายงานความเห็นไปยัง พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการแล้วแต่กรณี เพื่อประกอบการพิจารณาดำเนินคดีต่อไปตาม มาตรา 33 วรรคสอง โจทก์จึงมีอำนาจฟ้องคดีนี้ได้ ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษายกฟ้องโจทก์มานั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วยฎีกาของโจทก์ฟังขึ้น แต่เพื่อมิให้คดีนี้ต้องล่าช้าเกินสมควร หากศาลฎีกา จะย้อนสำนวนไปให้ศาลอุทธรณ์วินิจฉัยใหม่ จึงเห็นสมควรพิจารณาพิพากษาไปเลยในประเด็นที่ จำเลยอุทธรณ์ขอให้ลงโทษสถานเบาและรอการลงโทษจำคุกต่อไป เห็นว่า ตามคำวินิจฉัยคณะอนุ กรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจังหวัดสุโขทัย ปรากฏข้อเท็จจริงว่า จำเลยเสพเมทแอมเฟตามีนเป็นระยะเวลาประมาณ 3 ปี โดยปริมาณและความถี่ในการเสพยาเกินขีดสูงมาเป็น ระยะเวลาประมาณ 1 ปี เชื่อว่าจำเลยไม่อาจเปลี่ยนพฤติกรรมเกี่ยวกับยาเสพติดได้ การรอการ ลงโทษจำคุกให้แก่จำเลยจึงไม่น่าจะเป็นผลดีแก่สังคมและตัวจำเลย ที่ศาลชั้นต้นลงโทษจำคุก จำเลยมีกำหนด 6 เดือน ก่อนลดโทษโดยไม่รอการลงโทษจำคุกให้แก่จำเลยนั้นเหมาะสมแล้ว ไม่มี เหตุที่ศาลฎีกาจะเปลี่ยนแปลงแก้ไข พิพากษากลับ ให้บังคับคดีไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น

องค์คณะ

สุรางคนา กมลละคร · ปิยกุล บุญเพิ่ม · ไพโรจน์ นวนุช

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/33/2559>